

omenjeni prvi samostojni književni plod vrlih ljubljanskih gospodov bogoslovcev vesel dokaz, kakó se bodoči duhovni učitelji národovi zavedno in uspešno bavijo z jezikom njegovim. Trdno upajoč, da njih prvi srečni poskus ne ostane samec, nego da bode imel še srečnejših naslednikov, kličemo mladim domoljubom: Živeli! — r—

† **Jurij Eisenhut.** Dué 2. malega travna so izgubili Hrvatje tudi Slovencem dobro znanega skladatelja *Jurija Eisenhuta*. Pokojnik se je porodil leta 1841. v Zagrebu, kjer je že v mladosti kazal lepo nadarjenost za godbo. — Ker ni dobil podpore, da bi šel na konservatorij na Dunaj, vadil se je marljivo sam, in se je šele dókaj let pozneje pri prof. Storchu na Dunaji učil kontrapunkta. Mnoge njegove skladbe so obljubljene tudi Slovencem. Zložil je obilo čveterospevov, plesnih skladb, tri uverture in dve operi: »Sejслав Ljuti« in »Petar Bačić.« Najizvrstnejša njegovih večjih skladb je »Seljanka«.

Pokojnik je bil izvrsten učitelj in pevovodja. Bodi mu blag spomin tudi v Slovencih! — o.

»**Stenograf».** Došla nam je prva številka tega lista, katerega izdaja hrvaško stenografsko društvo v Zagrebu. Urednik mu je prof. *Fr. Magdić*. »Stenograf« izhaja vsak mesec razven meseca vélikega srpana in meseca kimovca ter veljá za vse leto 2 gld., za dijake 1 gld. Priporočamo ga vsakomur, kdor se zanima za stenografijo hrvaško.

O »**Matici Hrvaški»** poroča »Vienac«, da so nje knjige popolnoma razprodane. To leto tolikanj povprašujejo po njih, da bi se moglo razpečati še kakih 500 knjig, dasi jih je bilo tiskano več nego prejšnja leta. Pričakovalo se je sicer, da se bode število »Matičinih« članov izdatno pomnožilo, ker je izdala »Matica« obilo lepih knjig, ali da se bode oglasilo toliko novih članov, temu se ni nádejal nihče.

Hrvaško pevsko društvo »Kolo« v Zagrebu je dué 13. m m. v prostorih »Hrvaškega doma« izvajalo prekrasno in veličastno delo »Messa da Requiem« ali »Messa Manzoni«, katero je spisal genijalni umetnik Giuseppe Verdi v spomin smrti slavnega italijanskega pesnika Aleksandra Manzoniya. Govorč o tej produkciji, pravi »Vienac«, da je pokazalo »Kolo« z moškim in ženskim zborom svojim, kakó upravičeno se smé ponášati z imenom prvega hrvaškega pevskega društva: »Kolo je z ono glasbeno produkcijo oslavilo ves národ hrvaški in kár najdostojneje rešilo kulturno svojo nalogo, pokazavši vsi Evropi, kakó visoko stoji Hrvaška na polji glasbe.«

Spomenik Milutinoviču. V Sarajevu se je ustanovil odbor, kateri namerja postaviti spomenik srbskemu pesniku Simi Milutinoviču Sarajliji, porojenemu dué 5. vinotoka 1791. leta v Sarajevu, umršemu dué 30. grudna 1847. leta v Belem Gradu. Osnovati hočejo o stoletnici Milutinovičega rojstva tudi ustanovo, iz katere se bodo podpirali srbski vseučiliščniki. — Simo Milutinovič slovi zlasti zaradi svoje »Srbijanke«, kjer je verno opeval vse junake, kateri so se od leta 1804. do leta 1815. borili na srbskih bojiščih.

Tristoletnica Komenskega. Prihodnje leto bode tristo let, odkar se je porodil Jan Amos Komenský, slavni slovanski pedagog, kateri je odmeril pot vsi denašnji vzgoji. Tristoletnica se bode praznovala jako slovesno; i v Pragi i v Berolinu se je osnovalo društvo, katero hoče skrbeti zlasti za to, da izidejo Komenskega zbrana dela. Češka akademija znanostij in umetnostij je razpisala nagrado 1000 gld. za najboljši spis o Komenskem; »Matica Česká« izdá obširnejši životopis, »Matice lidu« pa poljuden spis o Komenskem. Moravsko učiteljstvo mu hoče v rojstvenem mestu Preravi postaviti spomenik.

Listnica. — I. F. Prosite nas, naj Vam odgovorimo naravnost, ker bodo »morda« pomagale naše besede. Govorimo torej! V prvi pesmi »Na kapelo pri studenci« pravite:

»Pride li še čas kedaj,

Da bi v senci tu počival —«

(tega sevédla ne vemo)

»Ter poslušal sladki glas
Zlatih kapljic padajočih,
Ki so me mladostni čas
Čutov zdravile prevročih —«

prav kakor slavne Hoffmannove kapljice za želodec! Ali ozdravile Vas niso, vsaj »prevročih« čustev ne! — Pri drugi pesmi, ko ste začuli »z tujih gor zvojenje«, čakali smo radovedni, kaj se je zgodilo potem, in res, zvedeli smo prevažno novico, da ste se spomnili domovja svojega! Takšen spomin je izvestno lep, ali v tej obliki ni lep!

»V slovó si listič mi poslala;
Da naj ne hodim k tebi več
Si mi odločno ukazala —
Prebral sem list — se ne solzeč.«

Takó je prav, to je vsaj moški, da se niste solzili!

»Ukazu čem pokoren biti« —

recimo primeroma takó, kakor svoje dni Prešéren —

»Le danes naj še ne veljá,
Le danes sem še moral priti
Ti vrnit, draga, listič ta.«

To je že menj moški, poleg tega je pot nepotreben. Ali ni nobene pošte, kjer biva Vaša »draga«?

»V omaro svojo si ga shrani,
Da vedno ti pripravljen bo,
Glej, listič enkrat napisani
Ti služi večkrat še, v slovó!«

Pikre so res te besede, žal, da niso Vaše! Iskreno Vas prosimo, da bi tudi Vi po vzgledu svoje »drage« napisali listič, s katerim bi se pa za vselej poslovili od — poezije! — Dragobrát (»Verna moja spremljevalca«): Nerabno. — Ogin, Balada je preširoko izvedena, konec popolnoma neutemeljen. Vendér je oblika dôkaj dovršena, in zató upamo, da nam pošljete še kaj boljšega. — Miroseleski. Da nam prija Heinejeva pesem »Thalatta« dosti bolj nego Vaše »Morje«, to ni nič čudnega. — Pesem »Brez trnja« je preobširna za lirisko pesem, po nekod tudi nejasna, sicer pa misel ni slaba. To pesem izkusite prenarediti in nam jo vrnite o priliki. — Travnski. Poslana pesem je brez sléharne vrednosti. — Miroslava. Zaman smo si belili glavo, zakaj ste imenovali pesem »Pomilovanje«. Kvečjemu Vam moramo izreči mi svoje pomilovanje, da je ne moremo porabiti. Navzlic najboljši volji ne! — L. Ch. v Lj. Naznanite nam svoj naslov! G. I. S. v Z. Vaš spis pride na vrsto, kakor hitro bo de mogoče. — G. A. F. v M. pri Sl. G. Za danes ni bilo prostora; morda že prihodnjič. Da ste nam zdravi! —

Dohaja nam dôkaj pošiljatev (zlasti pesmij) brez podpisanega imena. Ker mora uredništvo vender vedeti, kdo je dotični pošiljatelj, zató izrekamo, da se odslej nikakor ne bomo ozirali na brezimne dopise.

„Ljubljanski Zvon“

izhaja po 4 pole obsežen v veliki osmerki po jeden pot na mesec v zvezkih ter stoji vse leto 4 glđ. 60 kr., pol leta 2 glđ. 30., četrt leta 1 glđ. 15 kr.

Za vse neavstrijske dežele po 5 glđ. 60 kr. na leto.

Posamezni zvezki se dobivajo po 40 kr.

Izdajatelj **Janko Kersnik**. — Odgovorni urednik **dr. Ivan Tavčar**.
Upravništvo „Národna Tiskarna“ Gosposke ulice št. 12, v Ljubljani.

Tiska »Národna Tiskarna« v Ljubljani.